

سخنرانی در مراسم فارغ التحصیلی و اخذ سردوشی در دانشگاه هوایی - 28 / آبان / 1369

بسم الله الرحمن الرحيم

برای من، امروز که مشاهده می‌کنم جوانان مؤمن و سرافراز کشورمان در میهن عزیز، برترین مراحل دانش پرواز و دانش‌های مربوط به آن را با موفقیت می‌گذرانند و ما از بیگانگان بی‌نیاز هستیم، عید بزرگی است. برای ملت ایران، امروز و روزهایی از این قبیل، درحقیقت جشن و عید است.

روزی بود که ایرانی با همه‌ی خصلت‌های برجسته و ممتاز ملی خود، با همه‌ی ذخیره‌های فرهنگی انباشته‌ی بی‌نظیر خود، برای گذراندن این دوره‌ها باید به خانه‌ی دشمنان این ملت و به نیاز به سمت دیگران کشیده می‌شد؛ آن‌هم کسانی که خیر ایران و ایرانی، برای آنها مطرح نبود. امروز خلبانان ما، افسران برجسته‌ی فنی ما، دانشوران ممتاز ما، در رشته‌های گوناگون مورد نیاز ارتش جمهوری اسلامی ایران، محتاج آن نیستند که برای گذراندن این دوره‌ها، به آمریکا و اروپا و حتی به کشورهای دیگر که از لحاظ دانش، چندان امتیازی هم ندارند و در گذشته می‌رفتند، بروند. این، یک پیروزی است. این پیروزی هم مثل دیگر پیروزیها، ناشی از انقلاب بزرگ ملت ایران و اعتماد به نفسی است که این ملت، در سایه‌ی این انقلاب و در سایه‌ی قدرت‌نمایی ایمان عمیق خود، به دست آورد.

امروز ملت ایران به معنای حقیقی کلمه، به خود مؤمن و متکی است. ملت ایران فهمیده است که می‌تواند گره‌ها را باز کند، راه‌ها را بگشاید، مانع‌ها را بردارد، سدهای ممانعت‌کننده‌ی راه تکامل را ویران کند، از حیثیت و دین و ارزش‌های انقلابی و اسلامی و شرف دیرین تاریخی و علمی خود دفاع کند. این را ملت ایران آسان به دست نیاورد. نیروهای مسلح در طول سال‌های جنگ تحمیلی و پیش از آن و تا امروز، در این راه تلاش زیادی کردند. نیروهای مردم هم همیشه پشت سر نیروهای مسلح و در بسیاری از موارد در کنار آنان، در مقدمترین صفوف خطر حضور داشتند. یعنی ملت ما یکپارچه از خود و از شرف و حیثیت و آینده و از موجودیت خود دفاع کرد.

امروز شما جوانان عزیز، در حالی در این مرکز دانش و مرکز آموختن و اندوختن دانش برای دفاع از کشور، مشغول تحصیل هستید، یا فارغ التحصیل می‌شوید که تجربه‌ی ملت ایران برای دنیا و برای بسیاری از ملت‌های ضعیف، درس آموز بوده است. این، یک نمونه است که شما علی‌رغم دشمنان که می‌خواستند بگویند شما خودتان نمی‌توانید، باید ما برایتان انجام بدهیم، ثابت کردید و اساتید و مدیران و مسؤولان ثابت کردند که می‌توانند برای نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران، انسان‌های کارآمد تربیت کنند. روزبه‌روز باید بهتر بشویم و بیشتر برویم. نمونه‌های فراوان دیگر، در مقیاس‌های بزرگ و در گستره‌ی عظیم زندگی این مردم، موجود است.

امروز ملت‌های جهان، از ملت سرافراز و بزرگ ایران آموخته‌اند که در مقابل تهدید و ارباب قدرتهای بزرگ، مرعوب نشوند. اول ملت ایران بود که فریاد زد، استکبار جهانی در درون خود تهی است و جز رعد و برق، جز تشر، جز اظهار قدرت دروغین، چیزی در چنته‌ی او نیست. این را اول ملت ما فریاد زد و امام بزرگمان، به ما و به ملت‌های دیگر آموخت. امروز ملت‌ها این را به تجربه می‌بینند. امروز قدرت مستکبر آمریکا نشان داد که از درون تهی است. قبل از آن که ملت ما بگوید و انقلاب ما فریاد بزند، مردم دنیا خیال می‌کردند که اگر قدرت آمریکا و دیگر قدرتهای بزرگ اشاره کنند، ملت‌ها و کشورها و نیروهای نظامی نقاط مختلف عالم، با اشاره‌ی آنها مضمحل و نابود خواهند شد! امروز حوادث خلیج فارس نشان داد که ابرقدرتها برای ارباب ملت‌ها، این دروغ را ساخته‌اند.

آمریکا، چه حمله‌ی نظامی به کویت بکند یا نکند؛ چه این حمله، طولانی یا کوتاه مدت بشود، از همین حالا شکست خورده است. ابرقدرتی که همه‌ی دنیا را متعلق به خود می‌داند، خلیج فارس را هم تیول قدرت خود می‌پندارد و چهار ماه است که در شنزارهای داغ عربستان سرگردان است، از همین حالا شکست خورده است. هر حادثه‌ی بی‌کی پیش بیاید، این شکست را جبران نخواهد کرد. برای این که ثابت شود آمریکا در حوادث خلیج فارس شکست خورده، لازم نیست کسی منتظر درگیری نظامی بشود. این حقیقتی است که انقلاب ما، با قدرت و اعتماد و ایمان و اتکا به تجربه‌های تخلف‌ناپذیر تاریخ و سنت‌های قطعی الهی و اتکا به تجربه‌ی خود، آن را گفت و ثابت شد.

مطلب دیگر این است که حوادث خلیج فارس، برای دیرباورترین افراد ملت ما - اگر چنین افرادی در میان ما باشند - ثابت کرد که ما باید نیروهای مسلح خودمان را هرچه بیشتر و با کیفیت تر و عمیقتر تقویت کنیم و این کار را خواهیم کرد. ابرقدرتها - و امروز به طور مشخص امریکا - به این اکتفا نمی کنند که حول وحوش خانه‌ی خود، در گرانادا و پاناما و امثال آن دخالت کنند؛ دخالت را به مناطق دوردستی مثل خلیج فارس هم کشاندند؛ اگرچه این اولین بارشان نبود. اولین باری که دخالت نظامی در این مناطق انجام گرفت، سال 1359 بود که نیروهای امریکا به فرمان رئیس جمهور دمکرات، به قصد این که خود را به تهران برسانند، به طبعس حمله‌ی نظامی کردند. البته از همان نیمه‌ی راه، جسدهای سیاه شده و جزغاله شده‌شان برگشت!

عجیب است! کشور عزیز و ملت بزرگ و منطقه‌ی تاریخی ما، آزمایشگاه چه تجربه‌های بزرگی است. اتفاقاً اولین باری هم که امریکاییها، دخالت مستقیمی در اجرای یک کودتای نظامی در یک کشور کردند، در 28 مرداد 1332 بود که آن کودتای ننگین را مستقیماً با پول و عوامل و نقشه و نیروهای نظامی و شبه نظامیشان در تهران به راه انداختند. متأسفانه در آن روز، غفلتها موجب شد که توطئه‌ی امریکاییها به نتیجه برسد. اما تمام شد و انقلاب اسلامی، در همه‌ی این تجاوزها و پروبیه‌ها و خباثتهای نسبت به ایران را روی دشمنان بسته است و شجاعت و کاراییهای شما و حضور ملت، باید برای همیشه این در را بسته بدارد. اینها آمدند، خلیج فارس را هم مشمول تجاوزها و دخالتها و کارهای غلط و ناشایست خودشان کردند.

ما با این تجربه و تجربه‌های دیگر، لازم است نیروهای مسلح را تقویت کنیم؛ تقویت با ابزار مدرن و پیشرفته، تقویت با نگهداری و خودکفایی، تقویت با سازندگیها در درون نیروهای نظامی و سازمان صنایع دفاع، تقویت با دانش - کاری که شما در این جا می کنید - تقویت با تجربه و آزمایش و تمرین دایمی و مستمر، تقویت با ایمان که پشتوانه‌ی همه‌ی آنهاست.

ایمانتان را حفظ و تقویت کنید. تعهد و تعبد اسلامیتان را روزبه روز بیشتر کنید. این، شما را پیروز خواهد کرد. این، برای شما وسیله‌ی خواهد شد که بر دشمن فایق خواهید بود. ابزار پیشرفته‌ی شما، از دشمنان پیشرفته‌تر نیست؛ اما این ایمان شما موجب خواهد شد که بر پیشرفته‌ترین ابزارها فایق بیایید. این را در خودتان تقویت کنید. من به فارغ‌التحصیلان و جوانان عزیزی که امروز رسماً سردوشی گرفتند و عضو نظامی این دانشگاه شدند و در آینده افسران ارزشمند ما خواهند بود، تبریک می گویم. از فرمانده و مسؤولان و کارگزاران عزیز، صمیمانه تشکر می کنم. من به عنوان قطره‌ی از اقیانوس عظیم انقلاب و ملت بزرگ و نیز به عنوان یک مسؤول، از شماها که کار را خوب پیش بردید، صمیمانه تشکر می کنم.

یاد شهدای عزیزمان را، مخصوصاً برادر عزیزمان شهید سرلشکر بابایی - آن جوان غیور، مؤمن، شجاع، کارآمد و مخلص - و شهید سرتیپ خضری‌ی عزیز و دیگر عزیزانی که اسمهایشان یادم نیست، گرامی می دارم. امیدوارم که همه‌ی آنها با ارواح مقدسه‌ی اولیا و با روح مطهر امام عزیزمان محشور باشند و از نعم الهی برخوردار گردند.

والسلام علیکم و رحمه الله و برکاته